

V.

Mimo katerih vasi zdaj avto drvi?

Jaz pa pijem zapadajočega solnca, teran (!)
in Tvojim cvetkam na oknu bolj zvest sem kot Ti,
ki so Te tujci mi vzeli, da zdaj ko noči se dan

Jutri že spet boš vroče prožila mi roke smejoče.
rešila si se mučilca — samotnega. — Tam so ceste za solncem
dirjajoče. —

VI.

Poslušati nič več nočem matere noči,
da bi o Tebi pravljčila mi.
Zdaj si češem lase — kot da uglašam strune,
da zvrto glavi nihajev Te njihovo dehtenje,
v obleke zgibe, ki bodo drugim rune,
sem skrtil osredotočenega pogleda strmenje
in zapešo mi roke in noge ko lok vijoline,
da me boš žejna kakor daljine ...

Ali kadar mi omahnejo od igranja trudne roké?!
Poslušati nič več ne morem matere noči!

PASTUŠKIN:

SRAMEŽLJIVA ZARJA.

Jedva noč zatone mrka,
nova zarja, ko potrka,
živo kakor mak zardi:
zre v blazinah mojo revo,
kako iščem svojo devo,
tebe iščem — a te ni.

Oj kako deviško bela
zarja sleherna zardela
bi šele, če bi zares,
draga, ti pri meni bila;
oj to bi nazaj planila,
vzток zastrla čezinčez!

